

Hermann Lembke

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Hermannus Lembke/ I.U.D. & Cod. Professor Ad Funus Quod Viro ... Dn. Nicolao Keylen/ Academiae huius Typographo, Liberi moestißimi Hodie ad horam 1. pomeridian. parere constituerunt; Omnes Et Singulos Academiae Cives Peramanter Invitat

Rostochii, 1655

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771012462>

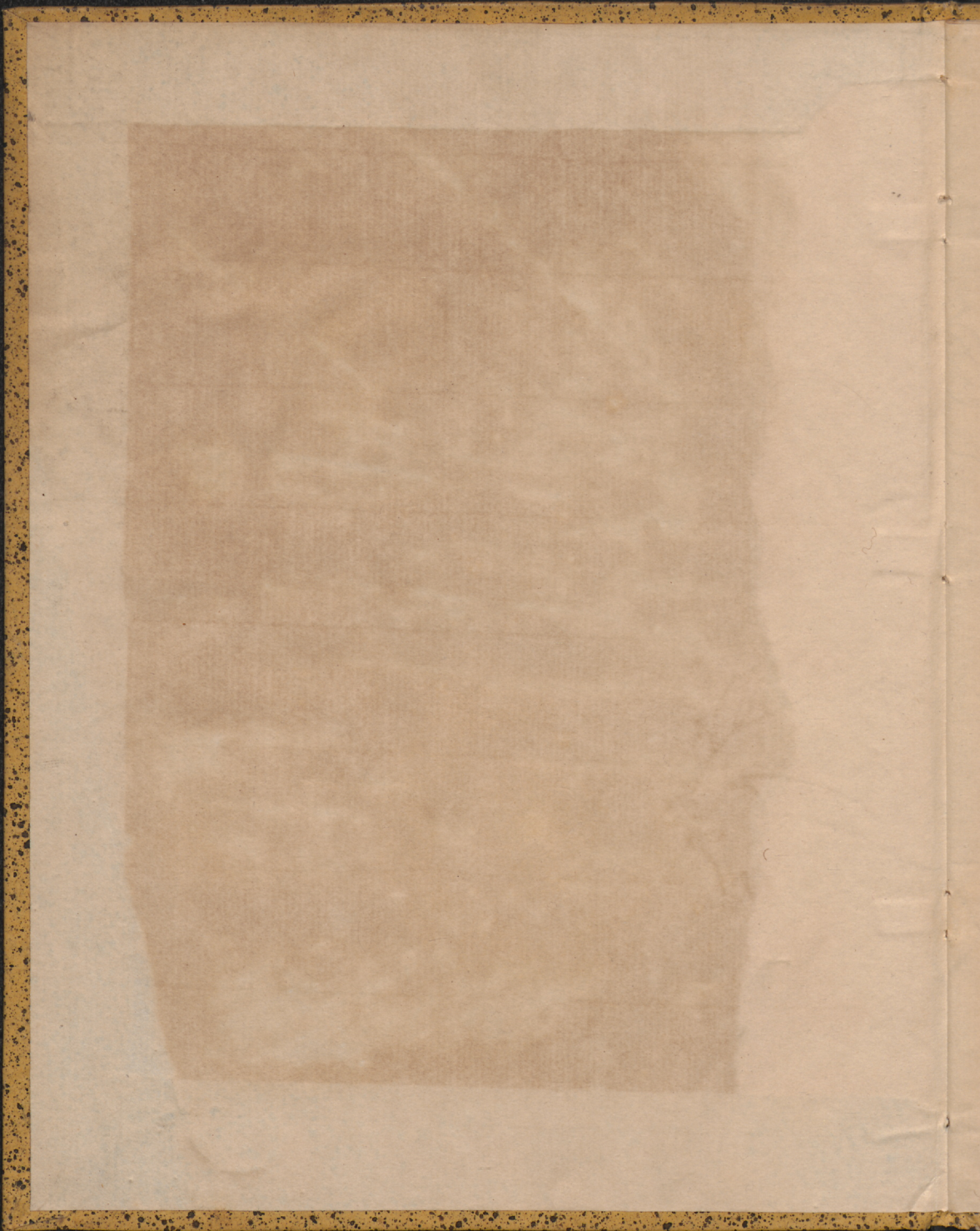
Druck Freier Zugang

12.
Lemke, H.
in N. Keyl.

Rost. 1655.

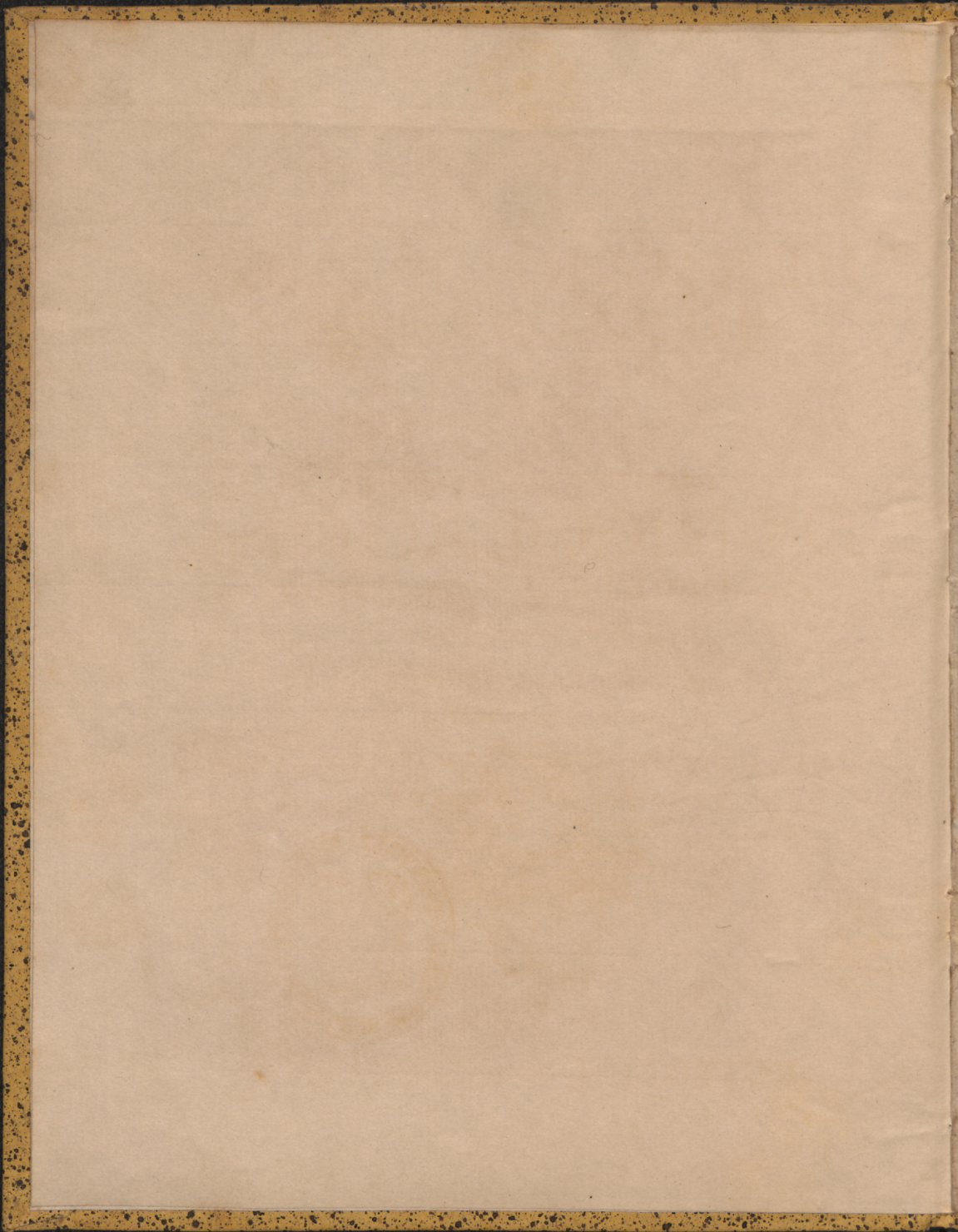

PROGRAMMA

QVO

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HERMANNUS Lembke/

J. U. D. & Cod. Professor,

AD FUNUS

Quod

VIRO

Integerrimo ac honestissimo

DN. NICOLAO Reysen/

Academiae hujus Typographo,

Liberi maestissimi

Hodie ad horam pomeridianam,
parare constituerunt;

OMNES ET SINGULOS ACADEMIAE CIVES
PERAMANTER INVITAT.

ROSTOCHII, Anno M. DC. LV,

Rca, quæ iræ caelestis
præco acerrimus, idemq;
spectator mœlissimus
NOAH, per aliquot men-
ses totius terrarum orbis
ruinis supernavigavit; &
festum tabernaculorum,
quod Judæi, post quadra-
ginta annorum continuos errores, fixam tan-
dem ac stabilem sedem consecuti, celebrarunt,
vitæ nobis nostræ perquàm illustre theatrum
aperiunt. Quemadmodum enim NOAH na-
vi istâ immanes inter bestias ac venenatos ser-
pentes, interq; nymborum ac fluctuum fremitus,
non potuit non terri plurimum, & vel
emori præ timore tandem; sic nos in mortalita-
tis hoc Oceano ita navigamus, ut modò hos, mo-
dò illos adversitatum turbines, vel & undiq;
conspirantes in nos procellas experiamur. Et
quemadmodum Judæi per annos complures
certis domiciliis destituti, expansa passim taber-
nacula, & opere tumultuario confecta tugurio-
la incolebant; ita nos quoq; quoad in his terris
degi-

degimus, vagabundi potius atq; exules sumus
in viâ, quàm ut cives in patriâ dici mereamur.
At verò nec fluctuatio ista perpetua, nec peregrinatio æterna est. Sicut enim NOACHI Patriarchæ navigium, post varias ac prolixas concussiones, tandem in vertice montis subsistere cæpit; & Judæorum exilium seu peregrinatio post quadraginta annorum curriculum cessavit; ita suam quisq; divinitus præscriptam habet metam, ad quam ubi primum lapsulerit, è vestigio fluctibus erroribusq; ereptum quies suscipit & perennatura felicitas. Exemplo est, nè longè abeamus, NICOLAUS KILIUS, Vir honestissimus, Academia nostræ Typographus; qui, post varias vitæ hujus mutationes & molestias, terminum tandem suum & malorum finem assecutus est. Hic quùm typis ante suis tot mortuorum funera indixerit, jam, mirâ rerum vicissitudine, suo ipsius idem ab eisdem officium; à nobis verò etiam operam nostram expetit, non denegandam profectò homini, si vel maxime vovere non ita pridem meminerimus, uti, labente Rectoratu nostro, neminem amplius injucundâ ac lamentabili scriptione prosequeremur. Ingressus igitur est NICOLAUS noster curarum hoc mare, ac mæroris desertum GRYPHISWALDIÆ, celebri POMERANORUM urbe ac Academia;

demiâ; integerrimis natus parentibus: Patre
quidem Jochim Kehl / Naupego; Matre verò Ca-
tharina Budden. Avus ipsi paternus fuit Paul
Kehl / Agricola; Avia paterna Dorothea Michelsen:
Avus maternus Claus Budden; Avia materna El-
sabeth Zegebaden. Labe originis infectum, nec aliâ
in hanc lucem conditione, quàm quâ ipsi quon-
dam nati forent, prodisse noverant parentes
optimi. Initio igitur Baptismi salvifica aquâ lo-
tum ac regentum, piè deinceps honestèq; edu-
candum curarunt. Unum illi idq; ingens mox
malum accidit, quòd Patre admodum puer or-
baretur. At divinâ, quæ nunquam Orphanos
destituit, curâ factum est atq; providentiâ, ut
reperirentur, qui jacturam sarcirent, ac vicem
ei parentis essent; quos inter merito suo nume-
rare est *Virum Cl. & Experimentissimum* Dn.
D. Everts / Medic. in Acad. Gryphisv. Profess.
qui non saltim favore eum suo complexus est,
sed &, quâ unquam in re poterat, juvit; Qui
etiam decimumquartum ætatis annum egres-
sum, AUGUSTINO FERBERO, Juniori,
eo quidem tempore Gryphiswaldensi, postmo-
dum verò apud nos *Amplissimi Senatus* Typogra-
pho, nobilissimam & plane *θεοδωρον* artem docen-
dum tradidit. Sexennio disciplinæ atq; mini-
sterii (ita moris apud ipsos) exacto, ut, quæ du-
rante

rante eo didicerat, exercendo perficeret aut per-
sequeretur, Anno 1620. Regiam Danorum Ur-
bem, *Haffniam*, petiit, ibidemq; à GEORGIO
Hanschen / verè tandem manumissus ac rude do-
natus, *Hamburgum*, *Lubecam*, *Lunaburgum*, *Ste-
tinum*, & ad loca alia progressus est. Tandem
Haffniam repetiit, ubi ob vitæ integritatem, ac
singularem artis suæ peritiam nemini non cha-
rus extitit; celebritatem verò etiam ex posteri-
ori tantam indeptus est, uti Anno 1635.
à Magnifico Dn. Rectore, Reverendoq; Con-
cilio, Academiæ nostræ Typographus vocatus
ac constitutus sit. Qvam spartam per viginti
integros annos gnaviter satis, cumq; non levi KL-
LIANI hominis propagatione exornavit. Se-
quenti 1636. anno thori vitæq; sociam delegit *ps-
dicissimam* & *virtutibus ornatissimam* CATHARI-
NAM von der Bieden; *Johann Havemans* / p. m.
relictam viduam, quæ toto conjugii (unde vi-
ginti id annorū erat) tempore officiosa in omni-
bus ac obsequiosa marito, nullam rixarum aut
seqvioris animi ansam præbuit; & verò etiam ter-
norum liberorum parentem fecit; è quibus solus
JOHANNES superstes, cum reliquos fata du-
dum abstulerint sua. Cæterum, ut subinitium
dicebamus, omnium rerum modus est, & certi

fines, quos ultra citraque consistere nequeunt. Imò
verò in humanis præcipuè quæque & initiū habent,
& quotidie per gradus ad finem eunt, præeunte
Domini disponentis providentiā, quam quisquis
animo præsentis ac minimè turbato sequitur, ma-
ximā itineris & rei molestiā effugisse videtur. Ex
captivis Sogdianorum apud ALEXANDRUM
M. triginta nobilissimi, corporum robore exi-
mio præditi, erant, qui ut per interpretem cog-
noscerent, jussu Regis ad supplicium sese tra-
hi, carmen lætantium more canere, tripudiisque
& lasciviori corporis motu gaudium quoddam
animi ostentare cæperunt. Admiratus Rex tan-
tā animi lætitiā mortem oppetere, evocari eos
jussit, causam tam effusæ lætitiæ, cum suppli-
cium ante oculos haberent, sciscitatus: Illi, si
ab alio occiderentur, tristes morituros fuisse,
respondent; nunc à tanto Rege victore omni-
um gentium majoribus suis redditos, honestam
mortem, quam fortes voto quoque expeterent,
carminibus sui moris lætitiæque celebrare. Quid
Christiani faciemus, ipso Deo nos ad vitæ exi-
tum vocante, cum Ethnici, & barbari quidem,
magnitudine Regis, sed hominis tamen, paullo
post obituri, inducti, mortem sibi gratularentur?
KILIUS sane hic noster non aliā, quam eā
mente

mente & fuit, & obiit: Cùm enim post denatam
conjugem, cui novem saltim septimanas super-
vixit, ipse quoque malè, imò toties, quoties ad
eum inviseres, pejus habere inciperet; & verò
in primis 9. hujus Aprilis die, subitâ graviq; ægri-
tudine corripere, quæ omnem etiam Medici
operam atq; industriam respueret; ita se ad vo-
cantis Dei nutû composuit, ut, postquam cælesti
cænæ Dominicæ medicamine animam, quum
terreno auxilio corpus nequisset, refecerat, si-
ne gemitu inter preces ardentissimas, piæq; fi-
ducia, Redemptoris passionem respicientis, ple-
nissimas Deo creatori Spiritum, à quo acce-
perat, redderet, ipsâq; Paschatis die circa 5. po-
meridianam portum tranquillitatis nanciscere-
tur, postquam quinquaginta quatuor annos in
hoc mundanarum vicissitudinum pelago jacta-
tus fuisset. Viri hujus obitus non fratri solum,
sed & liberis maximè, ac propinquis acerbus
haud dubiè accidet; qui tamen ipsi etiam suam
voluntatem divinæ providentiæ subjicient, &
ab eâ nihil, nisi quod piis benè cedat, expecta-
bunt, adeoque marori ac desiderio suo modum sta-
tuent. Nos, cum nihil jam aliud possimus, merito-
rum atq; officiorum, quibus Academicam nostrâ
Rempubl. sibi devinxit, memoriâ, extremum

exc

exequiarum honorem prompti & frequentes ei
deferemus. Idq; non solum, ut suam sibi mor-
talitatem ob oculos eâ operâ quisq; ponat, sed
vel præcipuè condolentiam suam tristissimo fra-
tri, liberis, &c. gratitudinem verò ipsi etiam de-
functo contesterur. Qvod qui facturi sunt ex
iis, qui nostram jurisdictionem agnoscunt (ut
autem faciant, officiosè ipsos invito, ac studio-
sè moneo) hodiè horâ I. in templo Jacobæo
convenient, votoq; atq; expectationi no-
stræ non frequentia saltim suâ, sed & debitâ
modestia respondebunt. P.P. sub Sigil-
lo Academiæ, die 20. April.
Anno 1655.

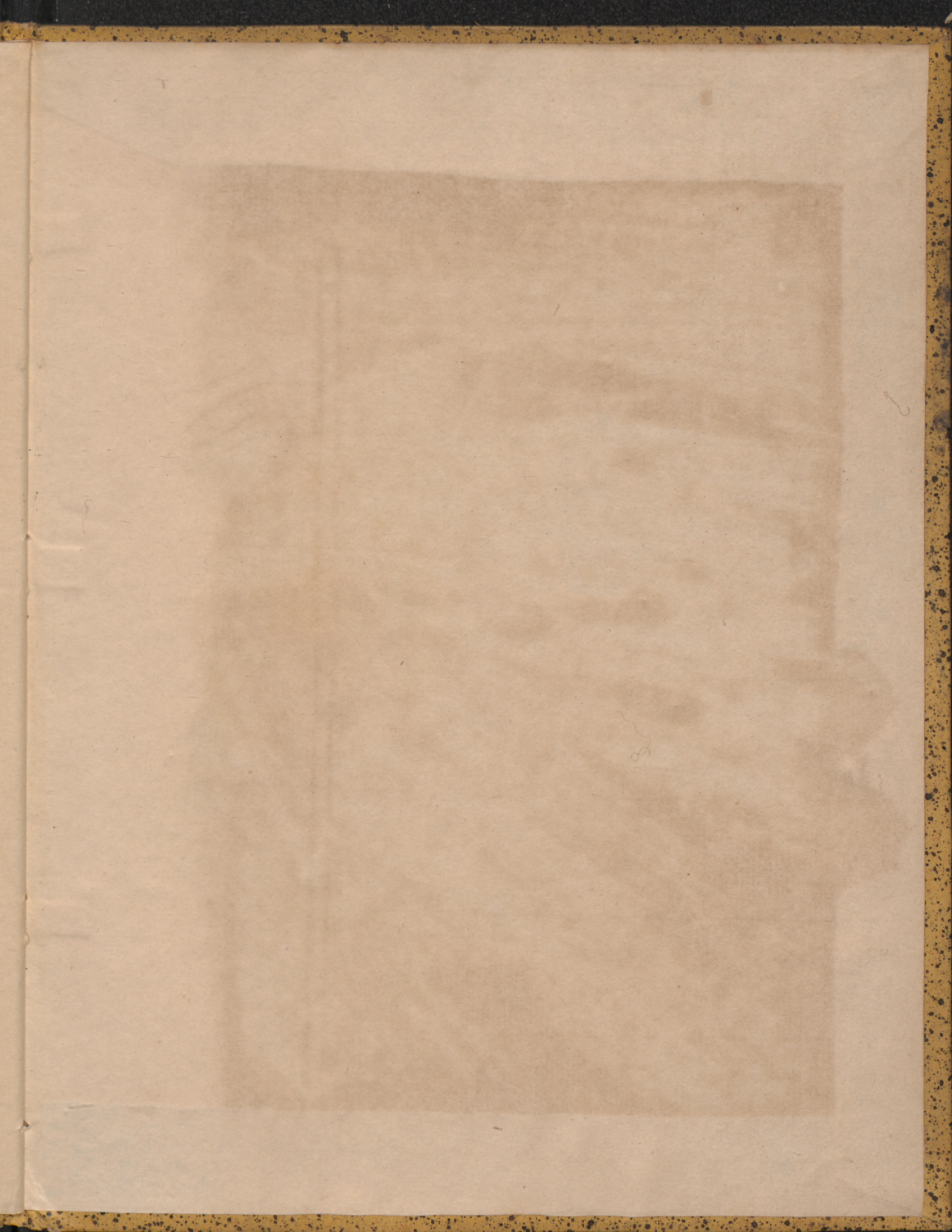

rante eo didicerat, exercendo perficeret a
sequeretur, Anno 1620. Regiam Danoru
bem, *Haffniam*, petiit, ibidemq; à GEO
Hanschen / verè tandem manumissus ac re
natus, *Hamburgum*, *Lubecam*, *Lunaburgu*
tinum, & ad loca alia progressus est. T
Haffniam repetiit, ubi ob vitæ integritat
singularem artis suæ peritiam nemini n
rus extitit; celebritatem verò etiam ex
ori tantam indeptus est, uti Anno
à Magnifico Dn. Rectore, Reverendo
cilio, Academiae nostræ Typographus
ac constitutus sit. Qvam spartam pe
integros annos gnaviter satis, cumq; non
LIANI hominis propagatione exornav
quenti 1636. anno thori vitæq; sociam de
dicissimam & virtutibus ornatissimam CA
NAM von der Wieden; Johann. Havem
relictam viduam, quæ toto conjugii
ginti id annorū erat) tempore, officiosa
bus ac obsequiosa marito, nullam rix
seqvioris animi ansam præbuit; & verò
norum liberorum parentem fecit; è qu
JOHANNES superstes, cum reliquo
dum abstulerint sua. Cæterum, ut si
dicebamus, omnium rerum modus e.

A 3

